

have stor Betydning for Staten, forekommer det mig, at der allerede nu bliver truffet en Ordning, hvorefter Staten en Gang kan blive Ejer af Plantagen. At Plantingen vil lykkes derude, er der ingen Tvivl om; der ligger allerede tæt ved det Areal, som tænkes indkøbt, en større Frugtplantage, paa 40 Tdr. Land, der er beplantet for en halv Snes Aar siden, og som nu giver et ret betydeligt Udbytte.

Saa vel ved Lovforslagets Behandling i Fjor som nu i Dag er der ytre Tvivl om, hvorvidt det kalkulerede Beløb af ca. 10 000 Kr. vil kunne dække Underskuddet. Jeg vil mene, at det maaske nok kan dække Underskuddet i Aar, men noget anderledes vil det maaske stille sig i de første Aar derefter; Statsdrift er jo desværre altid dyr. Men det er min Overbevisning, at efter nogle Aars Forløb vil Plantagen kunne give en meget betydelig Indtægt ved Salg af Frugt, og jeg er ikke i Tvivl om, at Indtægten af dette Salg rigeligt vil opveje de Udgifter, som Staten nu i de første Aar maatte paatage sig til Dækning af Underskuddet, og jeg skal derfor paa mit Partis Vegne meget anbefale det foreliggende Lovforslag.

Jeg vil endnu en Gang understrege, at det staar for mig saaledes, at denne Plan vil have stor økonomisk Betydning for hele vort Land. Det er nødvendigt, at vi gaar til en stærkere Udnyttelse af den danske Jord. Kornavl alene er ikke tilstrækkelig til at føde den Befolkning, der efterhaanden vil have Krav paa at kunne faa Brødet herhjemme i Danmark. Det er sikkert nødvendigt, at Lovforslaget gaar i Udvalg, hvor de nærmere Undersøgelser og Drøftelser af Enkelthederne kan foregaa, men i det hele og store vil jeg paa mit Partis Vegne anbefale Sagen til Tingets Velvillie.

Kr. Pedersen: Det foreliggende Lovforslag er jo ikke ubekendt for dette høje Ting. Som det ogsaa er oplyst i Bemærkningerne, fik jeg i sin Tid en Skrivelse fra Statens Planteavlsudvalg under 17. Januar 1920 angaaende Forpagtning af denne Ejendom til det i Lovforslaget nævnte Formaal. Jeg gik til Finansudvalget for muligt ad denne Vej at faa en Bevilling, det var jo den hurtigste Vej, men Finansudvalget mente, at Sagen trængte til en noget nøjere Overvejelse end den, det saa sig i Stand til at foretage, og mente derfor, at det var bedst, at der blev fremsat et særligt Lovforslag. Det blev saa fremsat i Folketinget den

17. Marts, kom til Behandling den 23., og den 26. var Udvalget ude for at bese Ejendommen. Det lod til, at der var en ret velvillig Stemning for Sagen, men saa blev Rigsdagens Arbejde sluttet.

Man vil af det, jeg her har sagt, kunne forstaa, at jeg er særlig glad for, at Lovforslaget nu atter er fremsat, og jeg skal paa mit Partis Vegne tillade mig at anbefale det til hurtig Fremme. Fra forskellige Sider er det ønsket, at Lovforslaget skal i Udvalg, og jeg vil da haabe, at Udvalgets Arbejde maa blive ganske kort, thi jeg tror ikke, at hverken Rigsdagen eller Befolkningen er tjent med, at den Slags Ting forhales. Hvad der skal oplyses, er enten allerede oplyst, eller man vil meget hurtigt kunne faa det oplyst af dem, der har gjort det forberedende Arbejde. Den ærede Ordfører for Venstre (Pinholt) behandlede jo Lovforslaget ret grundigt, og jeg skal derfor ikke bruge mange Ord, men kun udtale min Tilfredshed over, at han nu i Aar saa stærkt anbefalede Lovforslaget. Han anbefalede det ogsaa i Marts, men i Aar var det dog nok saa varmt, og jeg gaar ud fra, at dette borger for, at Lovforslaget bliver vedtaget.

Jeg forstaaer heller ikke den Modstand, der kan være mod dette Lovforslag. Frugtavlens spiller jo herhjemme en overordentlig stor Rolle. Jeg er selv i ikke ringe Udstrækning Frugtavler, men jeg maa med Skam tilstaa, at det ikke har været mig muligt gennem disse Aaringer at faa den Vejledning, som er nødvendig for, at man kan faa det fulde Udbytte og den største Glæde af at være Frugtavler. Det foreliggende Lovforslag anbefales jo af alle sagkyndige, men man behøver ikke i særlig Grad at være sagkyndig for at kunne forstaa, at det er et nødvendigt Led i Kæden af Forarbejder til Fremme af Frugtavlen. For at den skal kunne faa Betydning, maa der gives Raad og Vejledning i en ganske anderledes Grad end i Øjeblikket. Vi er lidt bagefter paa dette Omraade. Men jeg er dog ikke i Tvivl om, at efter de Forarbejder, der er gjorte, og efter den Interesse, som Landboforeninger og Husmandsforeninger og andre har vist Sagen, vil man, naar denne Ejendom erhverves til det her skitserede Formaal, i Løbet af en overskuelig Fremtid kunne naa store Resultater. Netop med det Arbejde, som der i Øjeblikket gøres for at fremme Udstyknings og skabe selvstændige Hjem, vil det, som ogsaa paapeget af den sidste ærede Taler, have